

Emlékezzünk, avagy mi történik velünk?

Írta:
Batta György

2018.12.16.

*„Nem csak házat, földet hagytunk
hanem az életünket!”*

A győztes csapat plakátja

Én a nóta szerinti Kiskomáromnak és Nagykomáromnak nevezném a két Duna-parti települést második világháború utáni szétszakítottságuk után is Dél- és Észak-Komárom helyett, de a köztudatba ez utóbbi megnevezések kerültek, valószínűleg a világpolitika hatására.

Az viszont még kevésbé ismert, hogy Kiskomáromot az ottani, 2001 óta működő **Kecskés László Társaság** áldozatos tevékenységének köszönhetően a kitelepítés emlékvárosaként is emlékezetünkbe véshetjük.

A **Nemes Andrásné** vezette közösség példamutatóan összetartó, s **minden évben méltóképpen megemlékezik az 1945 és 1948 közötti felvidéki elűdözésekről, a „lakosságcserének” nevezett eseményekről**, bár napjainkban már szinte nincs is élő tanújuk a teljes jogfosztottsággal járó borzalmaknak.

Maholnap a második olyan nemzedék nő fel, amely már csak olvashat, vagy filmekből szerezhethet tudomást erről az embertelenségről.

Idén december tizenötödikén már másodszor került sorra az Emlékezz! megnevezésű, országos középiskolai vetélkedő és megemlékezés, amely **hatvanöt jelentkezőből a tíz legkiválóbb csapatot versenyeztette a döntőben a felvidéki kitelepítés tárgykörében.**

A háromtagú csapatokat felkészítő tanáruk kísérte el Kiskomáromba, ahol a városháza dísztermében kerültek sorra a tusák: a diákoknak például plakátot kellett készíteniük a kitelepítésről. Vetített képeken fel kellett ismerniük azokat a politikusokat, akik a gyalázatos elűdözés kitervelői, illetve végrehajtói voltak; egy-egy, a kitelepítéssel kapcsolatos jellemző fogalmat kellett felismerniük; „egypercesekben” kellett elmondaniuk az események összefoglalását. Mindent összevetve: a közönség két óra leforgása alatt képet alkothatott a történekről.

A versenyzők Békéscsabáról, Nagykanizsáról, Hajdúböszörményből, Salgótarjánból, két budapesti gimnáziumból, Győrből, Kaposvárról, Kisújszállásról és Szarvasról érkeztek Kiskomáromba.

Az **első helyen** a **győri Kazinczy Ferenc Gimnázium és Kollégium** (felkészítő tanár: Pintér Ildikó), a **másodikon** a **nagykanizsai Batthyányi Lajos Gimnázium** (Alexa Péter), a **harmadikon** a **budapesti, IX. kerületi Leövey Klára Gimnázium** (Bors Lászlóné), végzett.

Popély Árpád történész, a nagykomáromi Selye János Egyetem docense, a zsűri elnöke úgy látta, hogy valamennyi csapat jól felkészült a megméretésre; dicséret illeti a tanáraikat is.

A csapatok – teljesítményükkel arányban pénzjutalomban részesültek, és mindegyik versenyző könyvcsomagokkal térhetett haza.

Az Emlékezzünk! kora délután a református templomban folytatódott, ahol a két Komárom egyházi személyiségei megáldották a résztvevőket, és fellépett a DUNA NÉPDALKÖR.

A rendezvényen elhangzott valamennyi beszéd: – a köszöntő (Molnár Attila, Kiskomárom polgármestere); az értékelés, – Csáky Csongor (a Rákóczi Szövetség elnöke); és Lezsák Sándor fővédnöknek, az Országgyűlés alelnökének vallomása valószínűleg mindenki számára emlékezetes marad.

Lezsák Sándor elmesélte, hogy amikor először járt a Felvidéken, éppen olyan fiatal volt, mint a mostani vetélkedő diákjai. Ezen az első útján egész életére kiható élményeket és ismereteket szerzett a (cseh)szlovákiai magyar nemzetrésztől és mindennapjairól.

A hatvanas évek végén ugyanis Magyarországon nem lehetett tudni, mi történt 1945 és 1948 között a felvidéki magyarsággal.

Az ottaniak cseheknek hitték a szlovákiai magyarokat, s rendre azt kérdezték tőlük, miként sikerült „ilyen jól” megtanulniuk magyarul? Az alelnök úr bízik benne, hogy a történelem meghozza az elkövetők bocsánatkérését; nem kell gyűlölködnünk, de azt sem szabad elfelejtenünk, mi történt, hiszen **százezerszámra szakítottak szét magyar családokat, fosztották meg őket életterüktől a szülőföldjükön, rabolták el vagyonkájukat, s alázták meg őket.** Lezsák Sándor, aki

érzékeny lélek, hiszen költő és író, úgy látja, hogy a mai magyar fiatalok jelentős része hazaszerető, hajlandó felelősséget vállalni nemzete sorsáért. Ezért is fontosak az ilyen vetélkedők. Az igazságot ismernünk kell; s előbb-utóbb mindig kiderül az igazság.

Az Emlékezz! szervezője a Kecskés László Társaság, társzervezője a Rákóczi Szövetség, támogatója Kiskomárom Önkormányzata volt.

A jó hangulatú, hasznos együttlét műsorszámait Tóth Bertalanné konferálta, verset Turi Ádám mondott. A kiváló lebonyolításban a Társaság tagjai működtek közre.